

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 noiembrie 2009, ora 10

Ewald Frank

Vă spunem un „Bine venit!” și, de aici, dorim să-i salutăm pe toți, din inimă.
[saluturi] De peste tot, frații noștri ne trimit salutări.

Noi, ca Trup al Domnului, suntem uniți într-adevăr, unii cu alții și suntem uniți cu Capul nostru, Domnul Isus Hristos. Și așa cum Pavel a spus-o deja: Trupul are multe mădulare și fiecare mădular are o slujbă diferită, dar toți care aparțin de Trupul Domnului se bucură când mădularele slujesc unele altora. Așa cum am auzit că s-a accentuat și ieri seară: toate slujbele sunt dăruite pentru zidirea Bisericii.

De asemenea, observăm că timpul trece foarte repede. Anul acesta se va încheia în câteva săptămâni și, dacă este voia lui Dumnezeu, săptămâna viitoare, la începutul lui noiembrie, o să avem adunări în Novi Sad, al doilea oraș ca mărime, după Belgrad (din Serbia), și așteptăm să vină oameni de aproape și de departe. Avem peste o sută de adrese de la cei care primesc predici în toată țara. Fratele nostru Müller și fratele Petrovici au făcut câteva călătorii acolo cu un timp în urmă și a făcut pregătirile necesare. Gândiți-vă la noi în rugăciunile voastre, mai ales săptămâna viitoare, sâmbătă și duminică, pentru ca mesajul Domnului să poată fi adus și ca Dumnezeu să facă și acolo o străpungere, să deschidă inimile și ochii oamenilor și ca El să se poată descoperi poporului lui Dumnezeu.

După aceea o să fac o călătorie foarte îndepărtată până în Noua Guinee, la nord de Australia. Acolo încă nu am fost niciodată, și vreau să vizitez și aceste țări. Următoarea țintă va fi în Port Moresby, fie ca Domnul să binecuvânteze și acolo. Gândiți-vă la aceste călătorii în rugăciunile voastre.

Noi am observat, de asemenea, că Europa, ultima putere mondială a luat ființă, ultima semnătură ¹s-a pus deja pe tratat² și de la 1 decembrie avem o Uniune Europeană perfectă. Astfel, avem deja ultima putere mondială, așa cum este scris în Daniel capitolul 2 și în capitolul 7. Această ultimă putere mondială va călca în picioare toate celelalte popoare și toate trebuie să se supună. Va fi o unire a religiilor, o unire în industrie și în economie. Cu aceasta se va împlini și Apocalipsa 17, că puterea religioasă va călări puterea politică și va ține frâiele în mână. Nu vrem să intrăm în amănunte, dar putem să spunem că este târziu, că profețiile biblice se împlinesc.

Articolul de ieri, care a fost citatul zilei într-un ziar vest-german, spune: „Nu există nicio firmă în această lume cu un sâmbure așa de sănătos ca Biserica catolică”. Acesta este citatul din ziarul vest-german de ieri.

Ieri, în țara noastră, a fost ziua reformei. Martin Luther a bătut în cuie pe poarta cetății din Wittenberg, cele 95 de teze. Eu am vizitat această cetate din Wittenberg și am văzut acea poartă. Dar ce s-a întâmplat cu aceste lucruri? Toate cele 350 de biserici protestante care au apărut din

¹ a Cehiei

² Tratatul de la Lisabona care intră în vigoare pe 1 decembrie 2009

acel timp și-au îndreptat iarăși privirile lor spre Roma. Doar noi, cei aleși, recunoaștem ziua și mesajul care ne-a fost adresat nouă, prin har. Noi suntem mulțumitori că am avut prioritatea s-o recunoaștem și putem ordona biblic toate lucrurile, prin har. Noi avem, în timpul nostru, Cuvântul profetic și avem partea evanghelică și putem spune că în predicile fratelui Branham, sâmburele vestirii a rămas până la sfârșit: Isus Hristos cel răstignit, Mântuitorul nostru, care va reveni. A fost o evanghelie deplină cu o confirmare deplină că Dumnezeu în acest timp, ne-a lăsat Cuvântul Lui și ni l-a pus din nou pe sfeșnic, prin har.

Noi ne aducem aminte ce i-a fost spus fratelui nostru în 11 iunie 1933. Eu apreciez foarte mult acest lucru, pentru că eu personal am fost martor ocular în aprilie 1966, când am văzut unele persoane care au fost prezente la fluviul Ohio în 1933, persoane care au trăit și au fost martori la aceste lucruri, care au văzut lumina supranaturală care a fost vizibilă pentru toți care au fost acolo, pentru fotografi și pentru toți care au fost prezenți, pentru credincioși și necredincioși. Apoi acel glas din acea lumină supranaturală care a vorbit fratelui Branham. Și acum vine punctul care pe mine mă atinge și mă mișcă foarte mult: ceea ce a spus Domnul Însuși acolo, a fost făcut fără putere și cuvântul principal, „mesaj”, a fost scos afară.

Astăzi nu avem de a face doar cu ceea ce se întâmplă și cu ceea ce s-a răstălmăcit în toate bisericile, noi avem de a face cu ceea ce se răstălmățește și se modifică în cadrul mesajului. Eu scriu despre aceste lucruri și nu voi intra acum în amănunte, dar este foarte important să ne gândim la aceste lucruri.

Dacă din gura fratelui Branham se aude de 16 ori, în diferite predici, ceea ce a spus de fapt Domnul, și anume că: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos, tot așa și tu ești fi trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Ce au făcut frații din S.U.A. cu acest lucru? Peste tot lipsește cuvântul „mesaj”. Ei au falsificat și au schimbat acest lucru, și chiar în casa fratelui Branham, din Tucson au gravat pe ușa casei, acest text: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, așa tu ești trimis înainte de a doua venire a lui Hristos”. Cu aceasta, pentru ei totul s-a terminat pentru totdeauna, și ei spun că nimănui nu i-a mai fost dat dreptul să ducă mesajul în întreaga lume, deoarece cuvântul „mesaj” lipsește. Cuvântul „mesaj” lipsește și din *această* carte, și chiar de pe piramida mormântului din Jeffersonville. Nici acolo textul nu corespunde și acolo este scris: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premerge prima venire a lui Hristos, așa ești tu trimis înainte de a doua venire a lui Hristos”. Oamenii fac pelerinaj acolo și ei spun că odată cu slujba fratelui Branham s-a terminat totul, și pentru ei totul s-a terminat. Dar acum vine fratele Frank și spune că ceea ce au scris ei acolo este o falsificare.

Eu am auzit cele 16 citate ieșite din gura fratelui Branham și le voi publica în următoarea scrisoare circulară, pentru ca toți să știe 100% ce a spus fratele Branham și ce au falsificat acești domni din Statele Unite.

Eu am mai amintit deja: toate falsificările, toate răstălmăcirile și toate modificările Scripturii, din toate bisericile de astăzi nu ne mai ating, nu ne mai mișcă, dar, ceea ce se întâmplă în cercurile din cadrul mesajului, prin care oamenii sunt ținuti departe de adevăr, ne doare. Ei toți au dreptul la adevăr, au dreptul la mesajul nefalsificat. Dumnezeu este adevărat și fiecare om este un mincinos.

Dacă frații ar fi avut puțină teamă de Dumnezeu, n-ar fi făcut acest lucru. Dar, nu vreau să intru prea mult în detalii. Dacă ei spun și cred: „Dacă mai vine încă o dată fratele Branham, atunci el o să facă încheierea” - este decizia lor.

Am aici, azi, în fața mea, scrise, 55 de citate pe care fratele Branham le-a vorbit, despre „tragerea a treia”. Și iarăși un punct - nu ne vom opri la acest lucru, dar este o durere mare pentru mine - sunt frați pretutindeni, în întreaga lume, care se ridică și spun: „prorocul a spus”, „prorocul

a spus”, și ei nu pot nici măcar să deosebească ce s-a spus înainte de deschiderea pecetilor și ce s-a spus după deschiderea pecetilor.

Să vă arăt aceasta clar, din ultimul citat rostit de gura fratelui Branham, în 25 iulie 1965: „Prima tragere a fost vindecarea, a doua tragere a fost cea profetică și a treia tragere este descoperirea Cuvântului, a tuturor tainelor”. Atunci aceasta s-a încheiat. Este tot așa cum a spus Dumnezeu lui Moise: „Eu îți voi da două semne”, și i-au fost date cele două semne. Odată cu încheierea slujbei lui Moise, partea care i-a fost dată s-a împlinit și nimeni nu mai trebuia să vină apoi și să spună: „Moise ar trebui să se întoarcă, să mai vină încă o dată și să își continue slujba”. Slujba lui Moise s-a încheiat. Tot așa este și în timpul nostru. Și Ioan Botezătorul a fost luat de pe pământ, când slujba lui s-a încheiat. Totul se întâmplă în casa lui Dumnezeu, în Împărăția lui Dumnezeu, în Biserica Lui, după și în voia lui Dumnezeu, cum ne-a fost lăsat în Cuvântul lui Dumnezeu.

O spun sincer: oameni care n-au avut niciun drept, au intrat cu mâinile lor în acest mesaj și au provocat mare nenorocire. Sarcina noastră este să vestim Cuvântul veșnic și aceasta o vom face atâta timp cât mai este suflare în noi.

Să citim câteva texte biblice. Primul din 2 Corinteni capitolul 2 versetul 17: „*Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inima curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos*”. Deci, noi nu vorbim doar, ci vorbim mânați de Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, înaintea lui Isus Hristos. Noi nu spunem doar ceva, ci spunem ceea ce a spus Dumnezeu, și o spunem în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru, în prezența directă a lui Dumnezeu. Ceea ce spunem noi aici, am putea-o spune chiar dacă Domnul ar fi aici pe platformă. Este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

În 2 Corinteni 3.6 este scris: „*care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viață*”. Deci Cuvântul trebuie să devină duh și viață și devine Duh și viață doar dacă se descoperă fiecăruia în parte, Duhul Sfânt.

În 2 Corinteni 4.1: „*De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală*”³. Chiar dacă aceste lucruri ne ating inima și ne întristează, noi nu ne pierdem nădejdea. Noi știm că Domnul Însuși își va încheia lucrarea Lui de răscumpărare a Bisericii Sale, până în ziua revenirii Sale.

Dacă mă gândesc la faptul că toți aceștia care au ieșit din Egipt - Core cu tot grupul lui, care s-au răscolat mai târziu în Biserică, și care au făcut viața grea lui Moise și lui Aaron - ei toți au trecut prin Marea Roșie, ei toți au fost prezenți acolo când Dumnezeu s-a descoperit în stâlpul de nor și de foc, care s-a coborât și a călăuzit poporul. Toți au fost martori la acele lucruri care s-au întâmplat și totuși ei au fost înșelați și au cârtit, spunând: „Moise tu îți atribui prea multe. Și noi suntem aici”. Ei au mai spus: „Și noi suntem aici”. Voi sunteți, dar vă rog, la locul în care v-a pus Dumnezeu. În Împărăția lui Dumnezeu trebuie restabilită rânduiala dumnezeiască, o altă cale nu există.

Și Pavel scrie în Noul Testament despre aceste lucruri, despre toți aceștia care au adus învățături străine, în Fapte 20.30: „*și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricacioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor*”. Și Ioan scrie în 1 Ioan 2.19: „*...Căci dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi;*” Mulți „au ieșit”, dar doar „o ieșire” nu ajunge, trebuie să rămânem credincioși până la sfârșit, pentru că doar aceia vor fi încoronați. Nu ieșirea este încoronată, ci desăvârșirea este încoronată, când ajungem la țintă, atunci vine încoronarea. De aceea vă spun, să ținem tare de Cuvântul Domnului.

Citim mai departe în 2 Corinteni 4.2, unde este scris: „*Ca unii, care am lepădat meșteșugurile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu viclesug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui*

³ nu rămânem fără nădejde” - în limba germană

Dumnezeu”. Aceasta este poziția noastră înaintea lui Dumnezeu, astăzi. Mai departe citim în versetul 3: „*Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită (sau ascunsă) pentru cei ce sunt pe calea pierzării...*”. Noi nu putem schimba aceasta, noi nu avem nicio influență aici. Cine este rânduit pentru mântuire, aceluia i se va descoperi. Cine nu primește Cuvântul prin credință, acela va merge pe drumul său mai departe. Așa cum este scris aici, aceluia (Evanghelia) îi va rămâne ascunsă. Oamenii de felul acesta sunt pierduți. Eu vreau să accentuez: fiți mulțumitori pentru descoperirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o, prin harul Său. Fiți mulțumitori, pentru ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu și anume, că noi am pus în centrul vieții noastre pe Isus Hristos și vestirea Evangheliei.

Mai rămâne să se întâmple cu noi un singur lucru, și anume ceea ce scrie în Faptele Apostolilor capitolul 2.32-41. Cine citește va observa că Petru nu a trebuit să vorbească foarte tare, cu toate că acolo au fost mii de oameni. Acolo nu a fost o transmisie cu microfoane, așa cum avem noi astăzi, dar, într-un timp scurt (de la versetul 32 până la 37 din Fapte 2), Petru a expus planul lui Dumnezeu cu Isus Hristos, pe scurt, l-a propovăduit, și în câteva minute s-a întâmplat ceea ce noi citim în v. 37: „*După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?”*” Eu aștept acest moment când nu mai trebuie să întrebăm: „Cine dorește să-și dedice viața lui, Domnului?” Ca noi să nu ne mai rugăm de cineva, ci Duhul lui Dumnezeu să fie așa de puternic lucrător în adunări, încât în timpul predicii, sub vestire, să se nască dorința: „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”

Răspunsul a venit în v. 38: „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”. V. 39: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru*”. Acolo nu mai trebuia niciun ajutor, predica a străpuns inimile lor și a fost pusă întrebarea: „Fraților, ce să facem pentru a trăi și noi ce ați trăit voi?” Răspunsul a fost dat și în acea zi, au fost mântuiți 3000 de oameni, la auzirea unei singure predici. Ei au devenit credincioși și au fost botezați.

Da, noi așteptăm lucrarea puternică a Duhului lui Dumnezeu. Așa cum s-a spus în introducere: fiecare adunare să fie în așa fel ca aceea în care frații noștri, la început, s-au adunat în odaia de sus, în așteptare ca Dumnezeu să toarne Duhul Sfânt, în așteptare ca în Biserică să se întâmple ceva supranatural și anume, în această adunare în care suntem acum.

Apoi mai avem gândul deosebit în legătură cu hrana duhovnicească care trebuie împărțită. Și gândul acesta îmi devine tot mai mare: hrana duhovnicească este legată cu voia directă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta doresc să citesc ceea ce a spus Domnul nostru în Cuvântul din evanghelia lui Ioan cap. 4.27. Aici Domnul și ucenicii au avut nevoie să mănânce și de la versetul 32 este scris: „*Dar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare, pe care voi n-o cunoașteți*”. V.33: „*Ucenicii au început să-și zică deci unii altora: Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?*” Atunci vine răspunsul în v. 34: „*Isus le-a zis: Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui*”. Vestirea Cuvântului adevărat și hrana duhovnicească este legată de împlinirea lucrării lui Dumnezeu, pe care El dorește s-o facă – și se referă la seceriș.

Citim mai departe de la v. 35: „*Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: ridicăți-vă ochii și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș*”. Noi nu trebuie să așteptăm până când secerișul este gata în întreaga lume, ci în cei 2000 de ani Cuvântul a fost semănat, oamenii au devenit credincioși și în tot acest timp Cuvântul a adus roade. În versetul 36, citim: „*Cine seceră, primește o plată, și strânge roada pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp*”. Citim apoi și v. 37 și 38: „*Căci în*

această privință, este adevărată zicerea: Unul seamănă, iar altul seceră. Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit și voi ați intrat în osteneala lor”.

El, ca Fiul omului a semănat sămânța bună, cum este scris în Matei 13. Sămânța bună a Cuvântului care a fost semănată a răsărit, și roadele care au fost aduse sunt adevărații copii ai lui Dumnezeu, aceia care au primit sămânța adevărată în ei.

Dacă citim în Iacov capitolul 1 v. 18, aici este spus foarte clar, că noi am fost născuți din nou prin sămânța veșnică a Cuvântului lui Dumnezeu. Iacov 1.18: *„El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, (născuți din Dumnezeu) ca să fim un fel de pârgă a fapturilor Lui”.* Cuvântul pe care ni l-a lăsat Dumnezeu, noi l-am primit, și Cuvântul Lui este substanța dumnezeiască. Și Domnul, prin Duhul Său, a putut să lucreze o viață nouă în noi, și ne-a dat acces direct la toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi.

Dacă citim apoi în 1 Timotei 4, aici avem descrierea lucrurilor care se vor întâmpla în timpul de sfârșit. Să nu ne mirăm prea tare. 1 Timotei 4 v.1: *„Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor”.* Tot ce nu vine de la Dumnezeu, de la cine vine atunci? Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul Său și noi rămânem în acest Cuvânt până când vom trece de la credință la vedere. Dracii vor aduce întotdeauna învățături înșelătoare, prin care oamenii vor fi înșelați și duși în eroare. Dar, toți care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu rămân în Cuvântul adevărului și vor fi sfințiți în acest Cuvânt. De aceea spune Pavel tovarășului său de lucru, în 1 Tim. 4.6: *„Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale buneii învățături, pe care ai urmat-o până acum”.* Înainte ca să predici, tu te hrănești cu aceste cuvinte ale credinței, faci din Cuvântul lui Dumnezeu hrana ta personală. Cuvântul care ție ți-a fost încredințat îl poți da mai departe. Este scris în 1 Timotei 4.16: *„Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățaturii, pe care o dai altora: stăruiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă”.* Aceasta trebuie să se întâmple în acest timp serios în care am ajuns. Ar fi foarte necesar ca toți să citim cât de des a spus Domnul nostru: *„Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”.* - Matei 24.4, Marcu 13.5, Luca 21.8: *„Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva”.* Matei 24.24: *„...până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși”.* Mulțumire lui Dumnezeu pentru că nu este posibil acest lucru, pentru că cei aleși sunt rânduiți pentru Adevăr. Toți ceilalți sunt rânduiți pentru minciună. De ce? Pentru că nu au crezut Adevărul. De aceea noi mulțumim lui Dumnezeu, pentru că El ne-a ținut în credința în Cuvântul lui Dumnezeu.

Să mai mergem la două, trei versete biblice în Vechiul Testament, ca să vedem ce a făgăduit Dumnezeu Israelului și ce a făgăduit Bisericii, ca să putem vedea și să știm ce așteptăm noi, la ce să dăm atenție. În Țefania capitolul 3 (este un proroc mic, după Habacuc, după aceea vine Țefania, apoi Hagai). Țefania 3.14: *„Strigă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, Israele! Bucură-te și saltă de veselie din toată inima ta, fiica Ierusalimului!”* Și acum vine motivul, în v. 15: *„Domnul a abătut de la tine pedepsele tale, a îndepărtat pe vrăjmașul tău; Domnul, Împăratul lui Israel, este în mijlocul tău; nu trebuie să te mai temi de nici o nenorocire!”* Deci acum, la sfârșitul zilelor are loc adunarea poporului Israel, până când se împlinește că Domnul va fi în mijlocul poporului Său, și va împărăți pe muntele Sion. În versetul 16 și 17, este scris: *„În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: Nu te teme de nimic, Sioane, să nu-ți slăbească mâinile! Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta (care aduce mântuirea); se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui, și nu va mai putea de veselie pentru tine”.* Aceasta va fi ceva minunat. Voi observați aici este vorba despre muntele Sionului. Și înainte ca să se întâmple

aceasta, în Apocalipsa 14 este arătat Mielul împreună cu cei 144 de mii pe muntele Sionului. După chemarea lor afară, îi vedem pe muntele Sionului.

Mai citim versetul 20, din Țefania 3: „În vremea aceea, vă voi aduce înapoi; în vremea aceea, vă voi strânge, căci vă voi face o pricină de slavă și de laudă între toate popoarele pământului, când voi aduce înapoi pe prinșii voștri de război sub ochii voștri, zice Domnul”.

Noi așteptăm ca Domnul să schimbe toată situația, eu nu o pot schimba, dar repet ce s-a spus deja ieri: eu mi-aș dori ca prin vestire poporul să fie legat de Dumnezeu și Dumnezeu de popor, în așa fel ca prezența lui Dumnezeu să se coboare și Domnul să se poată descoperi în mijlocul nostru.

Acum ajungem la acest text minunat și puternic din Hagai cap. 2 care se referă la făgăduința care a fost dată poporului Israel, și după aceea mergem în Evrei 12, ca să vedem unde este locul rânduit de Dumnezeu pentru noi. Vă rog primiți acest Cuvânt! Hagai capitoul 2 de la versetul 5: „Eu rămân credincios legământului pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt, și Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!” Indiferent de timpul de necredință din trecut, atunci totul va fi uitat. În momentul când Dumnezeu își adună poporul Său și îl călăuzește înapoi, la punctul unde El s-a descoperit la început, și unde se va descoperi și la sfârșit... aici este scris că făgăduința pe care El a dat-o la ieșirea poporului din Egipt, este făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o la început și va rămâne neschimbată până la sfârșit și Dumnezeu va face ceea ce a făgăduit. Este important ca să se împlinească: „Duhul Meu este în mijlocul vostru”. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să se coboare în mijlocul nostru, El să domnească mijlocul nostru, ca noi toți să fim copleșiți de prezența supranaturală a Dumnezeului nostru. Iar apoi, în v. 6 este scris: „Căci așa vorbește Domnul oștirilor: Încă puțină vreme, și voi clătina încă o dată cerurile și pământul, marea și uscatul”. Cu aceasta mergem în Evrei 12, unde omul lui Dumnezeu a arătat detaliat Biserica și a comparat-o cu muntele Sionului.

În Evrei 12 citim de la versetul 12 până la 14, apoi revenim la ceea ce am citit deja. Cuvântul de avertizare ne este adresat nouă tuturor. Evrei 12.12: „Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți..”. Și tu frate scump, care ai probleme și greutateți. Dacă astăzi am întreba: „Cine nu are probleme și greutateți?” Dușmanul ne face viața cât de mizerabilă poate s-o facă. Atunci noi privim în sus spre Domnul și „știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”, și toate lucrurile ne aduc mai aproape de Domnul. Dar, sunt și cuvinte de avertizare. În v. 13, scrie: „croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat”. Tot ce este înălțat să fie smerit, și ce este smerit să fie înălțat. Versetul 13: „croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat”.

Ascultați vă rog, este absolut necesar ca toate oile să rămână în turmă. Este absolut necesar ca toate oile să rămână în turmă. Observați aceasta în natură, când o turmă este filmată, undeva în Africa, pe cine se concentrează lei? Pe cele slabe, pe cele care șchiopătează, pe cele care rămân în urmă, pe acelea se aruncă leul și nu pe turma care ține strâns împreună. Nu rămâneți în urmă! Și dacă vine momentul când stați în fața unor decizii, atunci priviți spre Domnul! Dacă șchiopățați, El poate vindeca pe cel care șchiopătează, dar rămâneți în turmă! Este foarte, foarte important. Este scris: „Să nu părăsim strângerea noastră, cum au unii obicei;” și mai este scris : „Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Sau cum pot sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial?” Deci, rămâneți în Cuvântul Adevărului și dacă momentan nu o vedeți așa cum vă gândiți, atunci rămâneți în Domnul, în har, rămâneți împreună, rămâneți în turmă, și Domnul va face o cale nouă.

Mergem la versetul 22, unde Biserica, care este noul Ierusalim, este comparată cu muntele Sionului. De ce? Pentru că Cuvântul Domnului a ieșit din Ierusalim și învățătura de pe Muntele

Sionului, așa cum este scris în Isaia capitolul 2, și în Mica capitolul 4: „Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului”. Aici în Evrei 12.22-24: „Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel”. Aici nu este vorba despre o denomi-națiune, nici despre o biserică oarecare, ci este vorba de Biserica celor întâi născuți, cei care au primit dreptul de întâi născut. El, Răscumpărătorul - Cel întâi născut dintre mai mulți frați, și toți cei răscumpărați, fiii și fiicele lui Dumnezeu au primit dreptul de întâi născut. Noi suntem născuți din nou la o nădejde vie și am fost aduși înapoi la Cuvântul Domnului care a ieșit din Ierusalim și la învățătura Lui care a ieșit de pe muntele Sionului. Aici este scris: „Voi care alcătuiți Biserica Domnului, voi sunteți cei care de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc”. Dacă mergem la Apocalipsa 21.9-10 este scris: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” Și el a văzut: „... cetatea sfântă Ierusalimul, care se cobora din cer de la Dumnezeu”.

Frați și surori, așa cum Dumnezeu a ales Ierusalimul pământesc pentru poporul Său Israel, tot așa a ales El noul Ierusalim pentru Mireasa Lui și s-a dus să ne pregătească locul. Aici este scris, în Apoc. 21.2: „Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei⁴”.

Frați și surori, noi am primit o chemare înaltă și luăm în serios vestirea Cuvântului, căci timpul de har merge spre încheiere și noi contăm pe revenirea Domnului nostru, care poate avea loc în orice moment.

În legătură cu textul din Vechiul Testament pe care l-am amintit, din Hagai 2.6, citim în Evrei 12.26: „al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut făgăduința aceasta: Voi mai clătina încă o dată nu numai pământul, ci și cerul”. Deci Cuvântul din Vechiul Testament este confirmat în Noul Testament și aici citim avertizarea din Evrei 12.25: „Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!” Să ne punem aceasta adânc în inima noastră, să luăm seama că Domnul vorbește pentru ultima dată. Eu cred că este ultimul mesaj pe care Domnul l-a dat întregii omeniri și mai ales celor aleși, acum, în vremea aceasta - pentru ca toți care au urechi, să asculte și să dea atenție, așa cum este scris aici: „Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!” Aici nu vorbește un profet, un predicator, ci Domnul vorbește tuturor, prin Cuvântul Său.

Apoi noi ajungem iarăși la acest punct: trebuie ca noi toți să reușim să primim legătura cu Dumnezeu și Dumnezeu să aibă legătura cu noi. În 2 Corinteni 5.19-20 este scris: „Împăcați-vă cu Dumnezeu!”... „Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu sine, neținându-le în socoteală păcatele lor...” „și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!” Împăcarea cu Dumnezeu a avut loc, noi avem pace cu Dumnezeu, am găsit pace prin Isus Hristos, Domnul nostru. Noi o primim prin har, ca un dar din partea lui Dumnezeu și-I mulțumim Domnului Dumnezeu din toată inima. Eu cred că noi înțelegem aceste lucruri.

Eu mă gândesc, în legătură cu împărțirea hranei, la o trăire pe care am avut-o. Chiar dacă mulți dintre voi au auzit acest lucru, pentru mine trăirile personale care au legătură directă cu slujba mea, au o însemnătate deosebită. La voi poate este altfel, dar așa cum am citit: „Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește!” Dumnezeu a vorbit întotdeauna prin buzele omenești și Și-a descoperit Cuvântul Său. Dați-mi voie s-o spun astăzi aici, pentru că am

⁴ „pentru mirele ei” - este scris în limba germană

parte directă la răspândirea acestei hrane, a acestui mesaj, din Jeffersonville. Nu vreau să intru în detalii dar, dacă eu în 12 aprilie 1966 nu i-aș fi adunat pe frați împreună, și nu le-aș fi spus că predicile fratelui Branham trebuie tipărite pentru că trebuie traduse în diferite limbi, atunci niciun om de pe acest pământ nu ar fi auzit ceva despre acest mesaj. La sfârșitul anilor 60 am deschis un birou, în Edmonton, Canada, pentru că biroul din Jeffersonville nu a mers așa cum am fi dorit și atunci au fost două birouri, unul din ele a fost în Canada, condus de Dony Bablitz, ajutat de câțiva frați. Din 1969 am dat mai departe ambele adrese, pe întreg pământul, iar predicile fratelui Branham se puteau comanda atât din Jeffersonville cât și din Edmonton, Canada.

Dar ce s-a întâmplat mai departe? M-am uitat în calendarul meu și am două însemnări acolo – una din 1974 și una din 1975, și eu trebuie să fiu sincer, nu am găsit care a fost data exactă, dar în orice caz, ceva s-a întâmplat, într-o sâmbătă dimineața, când eu am fost în vizită pe strada 137. Acest frate Dony Bablitz, care a condus biroul, a venit la mine și mi-a spus că a fost copleșit de mulțimea scrisorilor primite din toată lumea. Și - scuzați-mă că o spun acum aici - întrebarea lui, adresată mie a fost: „Frate Frank, slujba fratelui Branham este confirmată în Biblie. Cum este cu slujba ta? Este și slujba ta confirmată în Scriptură?” Știți ce am făcut? Eu l-am oprit și i-am spus: „Frate scump, oprește-te cu aceste gânduri! Eu sunt doar un oarecare care dă mai departe ceea ce a primit de la Domnul”, și chiar i-am spus mai departe: „Cum ar putea să fie scrisă slujba mea în Biblie?” Da, noi am terminat această discuție, dar chiar în dimineața următoare acelei zile de sâmbătă când i-am spus acestui frate: „Oprește-te cu acest lucru! Cum poate ca slujba mea să fie confirmată în Scriptură?” - chiar în dimineața următoare soarele începuse să lumineze în cameră, eu m-am îmbrăcat, am întins mâna să-mi iau Biblia și atunci, așa cum voi auziți glasul meu acum, o voce a spus: „Slujitorul Meu, Eu te-am chemat conform Matei 24.45-47, ca să împarți hrana”. Eu trebuie s-o spun așa cum s-a întâmplat atunci. De atunci frații noștri au fost întăriți prin aceasta și știu că noi nu facem doar ceva ci, prin însărcinare dumnezeiască, noi dăm Cuvântul descoperit, hrana dumnezeiască care este în legătură cu voia lui Dumnezeu din acest timp din urmă, este dată mai departe poporului lui Dumnezeu cu dorința ca Domnul să ajungă cu noi toți la dreptul Său, prin har. Și această zi, de asemenea, să fie pentru acest lucru, ca noi să fim întăriți în credință, ca să știm că noi trăim în timpul când făgăduințele lui Dumnezeu se împlinesc; trăim în timpul când avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

S-o spunem acum încă o dată, în încheiere: dacă s-ar fi terminat totul odată cu fratele Branham, atunci Domnul trebuia să fi venit. Ce însemnătate să mai fi avut tot timpul acesta, de după plecarea fratelui Branham? Dumnezeu a știut totul dinainte și noi folosim acest timp pentru a duce până la marginile pământului ultimul mesaj. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze în mijlocul nostru și tuturor să le fie dăruită descoperirea prin Duhul Sfânt. Eu vă pot asigura că noi nu am urmat basme meșteșugit alcătuite, răstălmăciri, ci am urmat Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, pentru acest timp. Și toți care sunt din Dumnezeu vor asculta glasul lui Dumnezeu. Eu nu mă rușinez de Evanghelia lui Isus Hristos. Eu sunt mulțumitor că El ne-a socotit vrednici să trăim în acest timp și să recunoaștem ziua și acest mesaj și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum, în prezent, pe întreg pământul.

Să luăm seama și să nu întoarcem spatele Celui ce ne vorbește prin Cuvântul Său și ni-l descoperă prin Duhul Sfânt. Lui, Dumnezeului Atotputernic, să-I fie adusă cinste și slavă în toată veșnicia! Aleluia! Amin!

Să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Eu doresc să-L văd pe Acela care a murit pentru mine”[...] Vreți voi toți să fiți gata? Amin. Credeți voi toți mesajul dumnezeiesc? Domnul să vă binecuvânteze! El să ne binecuvânteze pe noi toți, El să aibă drumul Său cu noi toți.

Acum ne vom ruga împreună, unii pentru alții și vom crede conform Cuvântului Domnului, din Marcu capitolul 11, unde Domnul nostru a spus: „*De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea*”, și atunci când voi spuneți muntelui „*Ridică-te și aruncă-te în mare*”, și nu vă îndoiiți în inima voastră, atunci se va întâmpla acest lucru. Astăzi să fie trezită această credință în inimile noastre.

Fraților și surorilor, noi nu suntem o denominațiune, noi suntem Trupul Domnului, Biserica Dumnezeului Celui viu, Mireasa Mielului. Și de aceea Domnul ne vorbește așa de clar, El nu ne mai vorbește în pilde. El vorbește în pilde mulțimilor, dar alor Săi le spune: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu*”. Astăzi, de asemenea, El ne deschide mintea pentru Scripturi. Dacă s-a întâmplat aceasta, astăzi spuneți: „Amin”. Amin.

Noi putem să spunem deschis: Domnul ni s-a descoperit! Nu doar ucenicilor pe drumul Emausului, nu doar celor unsprezece, nu doar celor cinci sute, cum este scris în 1 Cor. 15, ci El ni s-a descoperit și nouă, El a vorbit cu noi și noi am spus, de asemenea: „*Doamne, rămâi cu noi, căci este spre seară*”. Noi am înțeles, de asemenea, ce este scris: „*La miezul nopții, s-a auzit o strigare: Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Acum noi putem aparține aceluia care au auzit ultima chemare, care au ieșit afară din toate tradițiile, din toate învățăturile străine, din toate răstălmăcirile. Și în această zi - eu vreau s-o spun deschis - în Trupul Domnului trebuie să fie doar Cuvântul Domnului și nu trebuie să existe nicio singură răstălmăcire. Biserica Domnului este o Mireasă curată a Cuvântului, născută din sămânța Cuvântului, prin Duhul Sfânt. De aceea, fie ca Duhul Sfânt să ne umbrească, așa cum am citit: „*Duhul Meu este⁵ în mijlocul vostru*”. În inimile noastre să fie o astfel de dorință ca noi să nu mai putem rezista, ci să spunem: „Doamne scump, să se întâmple aceasta prin harul Tău”.

Imediat o să ne rugăm. Totuși înainte doresc să întreb, dacă avem aici frați și surori sau prieteni care încă nu au luat o decizie, sau avem frați și surori care stau înaintea unei decizii importante pentru viața lor și vor să vină înaintea Domnului Dumnezeu și să spună: „Doamne Dumnezeule ce vrei Tu ca eu să fac? Ce este în voia Ta, Doamne pentru ca eu, ca noi să fim pregătiți, ca noi să facem totul după voia Ta?” Dacă avem astfel de frați și surori, vă rog ridicați mâna. Sunt unii. Noi ne vom ruga acum împreună, ca voia lui Dumnezeu să se întâmple în toate viețile noastre, prin har.

Credinciosule Domn, am auzit Cuvântul care a ieșit de pe buzele Tale: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis*”. Scumpe Domn, acum avem dreptul să dăm mai departe poporului Cuvântul Tău făgăduit și descoperit, să împărțim hrana duhovnicească, ca Mireasa Ta să fie condusă în voia Ta; căci doar în voia lui Dumnezeu suntem noi sfințiți, așa cum este scris în Evrei 10.10⁶. Doamne scump, aici să nu fie nimeni care să întoarcă spatele glasului Tău, aici să nu fie nimeni care să aibă nevoie de timp pentru a se mai gândi – astăzi, dacă noi am auzit glasul Tău, să răspundem și să-Ți mulțumim căci Tu vorbești cu noi. Astăzi noi dorim să-Ți mulțumim că ne-ai deschis înțelegerea pentru Scripturi și pentru că noi am înțeles vorbirea Ta.

Doamne scump, așa cum Tu Îți vei găsi plăcerea în Ierusalim, când vei domni pe muntele Sionului, tot așa lasă Tu ca Biserica Ta să se întoarcă azi înapoi la Muntele Sionului, la Cuvântul care a ieșit din Ierusalim. Doamne, Tu să ai drumul Tău cu noi pentru ca plăcerea Ta să se găsească în noi.

Ție, Dumnezeului Atotputernic Îți mulțumim pentru plinătatea minunată a Cuvântului Tău. Aleluia! Aleluia! Lăudați-L pe Domnul! Primiți răspunsul, prin har, la rugăciunile voastre și fiți binecuvântați în voia lui Dumnezeu pe care a pus-o Domnul în inima voastră!

⁵ stăpânește – n.tr.

⁶ „Prin această „voie” am fost sfințiți noi...”.

Doamne, Dumnezeule Atotputernic, încă o dată Îți mulțumim pentru marea prioritate că noi putem să trăim astăzi, și putem să dăm mai departe Cuvântul Tău nefalsificat. Scumpe Domn și Dumnezeule, Tu singur ești adevărat și fiecare om este un mincinos. Cuvântul Tău este adevărat și este scris în 1 Ioan 5.20: „Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică”. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Aleluia!

O Dumnezeule, s-a isprăvit! Îți mulțumim pentru răscumpărarea prin Sângele Tău, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care ne conduce în tot adevărul.

Doamne scump, fie ca tot poporul Tău de pe întreg pământul să aibă parte - fie că ei sunt aici sau în Noua Zeelandă sau în Australia, Africa sau America de Nord, America de Sud sau America Centrală, în tot estul și pretutindeni, în vest, în toată Europa și în toate părțile pământului - să se întâmple ca Cuvântul Tău să fie vestit, pentru unii ca mărturie și pentru alții să fie o chemare afară. Dumnezeule din ceruri, ce minunat este Cuvântul Tău. Lăudat, slăvit și binecuvântat să fii Tu, Domnul Dumnezeul nostru, în Numele lui Isus Hristos din veșnicie în veșnicie. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Amin. Și încă o dată amin.